

HELE FOLKET I ALARMTILSTAND. Den parolle som Hjemmefrontens Ledelse sendte ut over London radio den 7. august om fortsatt innbitt motstand mot alle tyskernes og N.S.' forskjellige arbeidstiltak, enton de nu blir kaldt arbeitjeneste, - innsats eller - mobilisering, har en meget alvorlig karakter. På ansvarlig norsk hold har man lenge vært på det røne med at de nærværende myndigheter vilde sette meget inn på "aa reise kjerring:" fra det tale nederlag de maaatte taale i forbinnelse med arbeidsmobiliseringen av aarsklassene 1921-23. Dette syn har da også gjentagne ganger kommet til uttrykk såvel over London radio som i den frie norske presse. Det naturlig ønske om revansje fra N.S.' side har fått et sterkt puff fremover av hændelsene i Tyskland den 20. juli, som ga støtet til opnevnelsen av Goebbels som "riksbefulimektiget før den totale krigsinnslags", med oppdrag etter en gang aa bunnskape Tysklands og de tyskokkuperte lands arbeidsreserver. Terboven, som ble innkaldt til "pep"-møte i Berlin kort etter, kom sikkert hjem med bestemte instruksjoner om aa sørge for at Norges bidrag til Tysklands krig skulle gis et ønske annet omfang enn hittil. Det er derfor me sannsynlig at tyskerne vil gi N.S.-myndighetene en viktigere støtte denne gang enn sist, da N.S. spilte slik grundig fallitt med sin arbeidsmobilisering. Astrup og Marthinsen sendte ut sin skrivelse til politiet allerede den 20. juli og kom dermed tyskerne i forkjøpet. De har også absorbert så pass meget av tysk mentalitet at deres tiltak faldt fullstendig i Reichs-kommisars smak. Bestemmelsen om aa utskrive et medlem av den innkalltes familje, dersom denne ikke møttes, passer fint inn i tyskerne system. Ås Gisseltagningen har i lengre tid også ved gjentatte anledninger hørt til tyskerne kjæreste metoder her i Norge. Det nye er bare den maalestokk-møte den skal gis - og at det offisielt er "norske" som står bak. "Gentlemen" Generaloberst v. Falkenhayns tale forleden viser med all ønskelig tyllighet at han ikke vil vike tilbake for å sette inn avdelinger av Wehrmacht for å hjelpe Statspolitiet, om nødvendig. Det er mot denne bakgrunni vi maa se Ledelsens parole om at det norske folk maa være i alarmtilstand. Det viser tydelig stundens alver. Den øvrige del av parollen; at alle som står i fare for å maa utføre krigsviktig arbeid skal holde sig i dekning - selv før sin familje - er i punkt med den linje hvor Ledelse har trukket opp tidligere, og kan ikke ståa i fare for å bli misforstaatt av noen nordmann. At alle plikter å hjelpe de forfulgte på enkver tenkelig måte er også en kjær plikt før oss alle. Ordren om å holde oss i alarmtilstand viser at vi naar som helst kan opleve alvorligere dager enn vi gjør i dag. Vi har med desperat motstandere å gjøre, med motstandere som vet at deres kamp er tapt, men som heller ikke er i tvil om hvilken deres personlige skjebne blir naar de maa strekke vapen. Vi skal ikke gaa av veien for et nappetak med dem og vi vet utgangen vil bli den samme som forrige gang da de vil e tvinge vår ungdom til å arbeide for Tysklands krig. Om en ting skal vaare motstandere være paa det røne med: Kjernen til en aktiv norsk undergrunnsarmé ligger allerede i våre skoger og på våre fjell - og der er det glass til mange fler naar ordren blir gitt. Saa lenge vi står samlet kan vi ikke slassee.

TYSKLANDS V-VÅPEN. Hver gang krigen går riktig farlig for Tyskland er kvikningsspesialisten dr. Goebbels ute med en ny propagandainnjesjen, en ny artikkel i das Reich, om hvor gildt alt vil bli naar bare de nye våpen blitt inn og hvorlang da Tyskland med et slag vil få den materielle og tekniske overlegenhet fra 1939/41 tilbake. La oss se litt på hvilke realitet ligger bak hans skriverier. V-1, de flyvende bomber, er allerede kjent. De er rettet mot den engelske sivilbefolkning og velder der utvilsomt skade og tap av menneskeliv. Men det anses i ansvarlige allierte kretser at de kan bli holdt i sjakk ved bombing av utskytningsstedene, selvom de ikke helt kan elimineres før basene blir tatt. En-mannstorpedoen som ble slaaat stort opp som V-2, her man senere hørt lite til, hvilket vel best karakteriserer dore betydning. De to neste V-våpenen er enna ikke satt inn i større utstrekning. V-3 er et dobbeltfly, bestoende av et ubemannet bombefly, fyldt med sprengstoff, som er sammenkoblet med et jagerfly, hvis fører styrer begge flyene inntil det er fare for beskytning. Da frigjør han bombeflyet og gir dette en fast kurs, hvorpaa jageren vender tilbake. Et slikt dobbeltplan ble forleden skutt ned over Normandie.. V-4 er en robottanks med en fører som

kjører saa langt han kan, hvorpaa han hopper ut og styrer tanksen med radic mot de fiendtlige linjer. Av 12 robottanks som ble satt inn mot kanadierne ble skutt istykker. 6e eksploderte uten aa velde skade, mens de 4 siste kjørte omkring uten kontroll av sine "førere". V-5 er rakettbomber, som foreløpig kun er blitt skutt ut mot Bornholm og Sverige før han faa opplysninger om deres virking. Men Churchill lot i sin tale forrige onsdag til aa betrakte disse som en trussel mot London-området, idet han oppfordret alle som ikke har "direkte krigsarbeid" til aa forlate byen hvis rakettbombing blir begynt. Rakettbombene har til felles med "de flyvende bomber" at de ikke kan brukes direkte mot fiendtlige tropper, men settes inn for aa terrorisere England ut av krigen. Tyskerne klynger si: aapenbart ennaa til det gamle haap om at tilføie vestmaktene saa harde slag at de vil gaa med paa en kompromis fred. Derefter skal saa Tyskland uforstyrret gjøre op med Russland. Men riktig kan de tyske V-vapen sjenerere skade hjemmefronten i England, men hindre de alliertes krigsplaner kan de ikke. Ekspertene innen den tyske armé med intendantursjefen, medlem av rustningsraadet Generaloberst Fromm i spissen, som var de som kunne bedømme de militære værdi av de "hemmelige" vapen var jo nettopp de som prøvde aa spare sitt land for aa fortsette en allerede tapt krig ved aa rydde Hitler av veien.

NYHETENE FRA LONDON DEN 8. AUGUST KL. 18.30:

WESTFRONTE. Amerikanerne er naa nådd et punkt ved jernbane- og veiknutepunktet Le Mans, som ligger mindre enn 160 km. fra Paris. Igaar satt tyskerne inn et kortvarig men intensivt motangrep i Mortain-avsnittet mot Avranches, for aa prøve aa kutte av amerikanernes Bretagne-avdelingers forsvarslinjer. Byen Mortain skiftet herunder vier flere ganger, men er nu i amerikanernes hender. Under motangrepet ble ikke mindre enn 135 tanks ødelagt, av 100 av 1200 jagerfly med rakettkanoner. Motangrepet ble ført av ikke mindre enn 4 tyske panserdivisjoner. Aksjonen viser tyskernes fortvilede stilling idet de setter igang angrep med begrensete styrker uten flystøtte istedenfor aa samle sig til et avgjørende motstøt. De mangler simpelten transportmidler for aa trekke sine styrker mellom Seinen og Loire tilbake. En amerikansk støtkile gaar mot Bretagne for aa rense op. Det kjempes i utkanten av St. Malo, hvor tyskerne forsvarer sig forbitret. Amerikanerne nærmer sig utkanten av Brest og staar mindre enn 8 km. fra Lorient. St. Nazaire helt i syd ved Loirebukta er tatt. Tyskernes sydfront henger nu i luften, og nordfronten er utsatt for samme skjebne. Engelskmennene og kanadierne har utvidet sitt bruhedde paa østsiden av Orne, og imorges gikk kanadierne til et voldsomt angrep ved Troarn, hvor de har rykket 6 km. frem. Syd for Caen fortsetter også saa fremrykkingen etter at 100 britiske bombefly i gaa for midnatt hadde kastet 6,000 t. bomber mot de tyske stillinger. Dette er det første største støteangrep om natten, og tilliko det største som overhodet er utført. Mellom 10 og 11 imorges kastet et kolossal oppbud amerikanske svare bombere sin last over samme terreng, og resultatet er at bruhaedet øst for Orne stadig blir utvidet, tross at tyskerne forsøkte aa sette inn et stort motangrep. Allierte fly gjorde siste dem 4,000 utfall, deriblant kraftig bombing av kommunikasjonene øst for Parisis. Tyske tropper forflyttes fra sør og sydvest-Frankrike, da de for det første trøndes i nord og dessuten staar i fare for aa bli avskaaret. Gendarmeriet i en by i Savoyen er gaatt over til Machien etter aa ha avvegnet en Vichy-brigade.

ØSTFRONTE. For na de russiske armeer er Østprøyssen blitt voldsomt angrepet av russiske bombeflystyrker, hvorav en stor del besto av erobrete maskiner. Tyskorne gjør voldsom motstand, men russene har god fremgang paa flanken, især langs jernbanen fra Sjavli til Tilsit. Lenge syd ikrir de erobret byen Knysjyn, som ligger 50 km. fra Østprøyssens grense paa jernbanen fra Bjelostok. Jernbanen fra Warszawa til Krakau staar i fare for aa bli avskaaret etter den store utvidelse av Weichsel-bruhaedet de siste dager. I Warszawa gaar polske friskarer frem og kjemper nu med tanks, erobret fra tyskerne. I Karpatene er to viktige byer erobrat: Sanbor, som behersker inngangen til Uzdeckpasset, som er den klassiske høvding til Donaudalen, og det viktige oljesentrum Breslau. Tapet av oljen i Karpatene er alvorlige slag for Tyskland etter at de allierte bombeflystyrker ødelegger den syntetiske oljeproduksjon i Tyskland og oljekildene i Vassallstatene. Oljekildene i Ploest er nesten satt ut av spillet. Med tapet av Drohobysz tapte Tyskland 200,000 t. reacilje om aaret. Det er et almindelig billede i Russland aa se hundrevis av kjøretsier staar isjen paa grunn av oljemangel.

I ITALIA meldes kun om artillerivirksemhet og lokale kamper.